

# Királyok

VISSZHANG - LXVI. évfolyam, 3. szám, 2022. január 21.

Floridában, Amerika 22 milliós, harmadik legnépesebb államában lakik két politikus, akik közül az egyik nagy valószínűséggel a Republikánus Párt 2024-es elnökjelöltje lesz: Donald Trump, a bukott elnök, ennek ellenére a Republikánus Párt vitathatatlan vezére, és Ron DeSantis, az állam fiatal, sikeres kormányzója. Máris vetélytársak. Bulvárosan Florida rivális politikai királyaiként emlegetik őket. A legfrisebb felmérések szerint Trump után a floridai kormányzó a legesélyesebb republikánus elnökjelölt-aspiráns. A helyzet pikantériája az, hogy DeSantist maga Trump találta ki. Valóban, az ő bátorítása és erőteljes támogatása nélkül soha nem lett volna belőle a *Sunshine State* kormányzója. Trump gyárilag tökéletes klónja volt, s egy ideig ennek megfelelően viselkedett.

Trump már nem csinál titkot abból, hogy ringbe száll a második elnökségért. A párton belüli személyi kultusza, napról napra szépen dagadó kampánykasszája és Joe Biden meglehetősen gyengélkedő elnöksége szélesre tárta előtte a visszautat. Arról nem beszélve, hogy a potenciális republikánus elnökjelölt-nagyhágyúk egymás után tesznek kötelező hűségesküt: ha Trump ringbe száll, mi nem fogunk.

Trump nagy megrökönyödésére DeSantis, a párt meteorként világító sztárja, saját felfedezettje már nincs a lojalisták között. Micsoda árulás! Miért nincs közöttük? DeSantis ügyes, rugalmasan alkalmazkodó játékos, aki sokat tanult a mentorától. Ambiciózus, rafinált politikusként rajta tartja kezét az amerikai rögzalóságon, s felfedezte, hogy Trumpon túl is van nyerő, republikánus politikai élet. DeSantis vigyázó szemeit Amerika egyik közepesen fontos államára, Virginiára vetette. Miért?

Nem kis meglepetésre, pár hónappal ezelőtt a republikánus establishmenten kívül álló, 54 éves Glenn Youngkin pénzügyi szakember úgy győzte le demokrata ellenfelét a virginiai kormányzóválasztáson, a vérprofi politikus Terry McAuliffe-t (egykori népszerű kormányzót), hogy kiszámítottan kerülte Trump nevének még az említését is, és elzárkózott attól, hogy az exelnök részt vegyen a választási nagygyűlésein. Okosan látta, hogy Trump nem a jövő embere, hanem totális választási vesztes, akinek az elnöksége alatt a republikánusok nemcsak a Fehér Házat bukták el, hanem a Kongresszus mindkét házát is. Ilyen tripla elnöki vereségre több mint száz éve nem volt példa az Egyesült Államokban. Youngkin a trumpizmus finomra hangolt változatával szállt a ringbe, dobta annak legdurvább, konteókra épülő elemeit. Például miközben Trump szünet nélkül követelte, hogy a republikánus jelöltek kampányában mindenütt elsőbbséget kell adni a demokraták „választási csalásainak”, Youngkin hangsúlyozta, hogy Joe Biden törvényesen lett Amerika elnöke, nincs hitelt érdemlő bizonyíték arra, hogy Trumptól „elcsenték” a Fehér Házat.

A sokak szemében megkopott, sőt unalmas trumpi konteók helyett Youngkin olyan fontos helyi kérdésekre összpontosított, mint a COVID-vírus, gazdaság, infláció, adók, egészségügy, bűnözés és oktatás. A váratlan republikánus fordulat a már jó ideje „kék” (a demokrata párt színe) Virginiában országos politikai földrengést váltott ki. Megtalálta Youngkin a varázskulcsot a Kongresszus és a Fehér Ház republikánus visszahódításához?

Floridából követve az eseményeket úgy látom, hogy Donald Trump nem kis veszélyben van: DeSantis, a volt üdvöskéje már nem az ő, hanem Virginia kottájából játszik. Könnyen lehet, hogy a példa ragadós lesz.